

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.

Carrer Sant Ferran, 12. 46001 València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,

Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubí, Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Toni Arbonés, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Fàbia Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferré, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jarfí, Alfons Llorenç, Julio A. Mané, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Marfí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Lluís Montserrat, Joan Nebot, Enric Oller, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Sebastià Serrano, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Carles Marquès (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaría (*Alacant*), Marc Segalés (*Andorra*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Gemma C. Serra (*Berlín*), Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Laia Forés (*Brussel·les*), Mireia Garolera (*Nova York*), David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Ricard González, Gani Jakupi, Jordi Laonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Llebot, Rossanna Melià, Ricard Mir (*Jerusalem*), Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Óscar Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Federico Rivas (*Buenos Aires*), Lali Sandiumenge (*el Caire*), Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (*Pequín*).

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Giraó (*italià*), Maite Insa (*anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny capçalera: Enric Satué.

Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler i Eva Hernández (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alborada (*Horta*).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

De gestor a president

El president de Catalunya no pot ser només un gestor, com insinua José Montilla. Ningú no qüestiona la importància de la gestió ni a Catalunya ni enlloc. El càrrec de president ja implica aquesta feina, be siga una gestió del detall o una coordinació de les persones en qui s'ha delegat la gestió d'un àmbit concret. Però la primera opció és impossible que la duga a terme una sola persona i, lògicament, tots els presidents que hi ha hagut fins ara – els que hi haurà-han de dirigir un equip i cuidar-se que funcione coordinadament. Aquesta tasca és encara més complexa quan l'equip –el Govern– és format per diversos partits polítics aliats en una causa comuna. Ha de ser evident quin és aquest objectiu últim i procurar que les línies de treball dels diversos departaments hi convergesquen. José Montilla ha anunciat que ell serà un bon gestor i que l'objectiu del govern d'Entesa que encapçalarà serà un "patriotisme social". És ben legítim que el nou executiu trie aquest lema i, fins i tot, és exigible que treballi per a la millora de l'ensenyament, la sanitat i tot allò que afecta la qualitat de vida dels ciutadans, des dels transports públics fins a les beques universitàries –de fet, no hi ha dubte que aquest esborrany de programa el signarien totes les forces polítiques amb representació parlamentària– però, a mitjà termini, serà un lema insuficient.

El que singularitza un president de Catalunya –o un del País Valencià o un de les Illes– és que governa un país que no és un estat, que ha de reclamar diàriament les eines per desenvolupar la política social que vol fer i que no gestiona la riquesa dels seus ciutadans sinó la part dels seus impostos que l'estat li deixa gestionar. José Montilla afirma que no vol basar la política del seu executiu en els temes identitaris i nacionals, però això li serà impossible des del moment que siga president de Catalunya. La manca de sobirania entrebancarà la seua feina, dia sí, dia també.

Ho vulga o no, governa una autonomia amb un nou Estatut que s'ha de desenvolupar. Quan haja de negociar amb l'estat el percentatge dels pressupostos que s'ha de destinar a la construcció d'infraestructures a Catalunya –tal com explica la disposició transitòria de l'Estatut–, es trobarà amb un regateig a la baixa. Haurà d'actuar com el president d'un país ambiciós o el gestor d'una sucursal. Evidentment farà el paper que li pertoca –el de president– i haurà d'assumir que el problema no és que els nacionalistes catalans facen bandera dels temes identitaris i nacionals per caprici sinó que els nacionalistes espanyols neguen a Catalunya el dret de gestionar-se com un país adult. Si vol fer de gestor de Catalunya i bastir un "patriotisme social", haurà de fer de president i parlar d'identitat, país o nació.

Als nostres lectors

L'Aeroport de Manises està en condicions molt precàries, el de l'Altet-Alacant no s'enlaira, el de Son Sant Joan té pocs beneficis tot i ser un dels que registren més trànsit, i el del Prat no pot fer més vols intercontinentals perquè es prioritza, exclusivament, Madrid, encara que algunes companyies –entre d'altres Lufthansa– s'hi vulguin instal·lar. Aquest és el panorama aeroportuari del país, que us expliquem en un dossier coordinat per Gemma Aguilera. Si les deficiències de Renfe afecten cada dia ciutadans i empreses, el bloqueig dels aeroports és una amenaça per al creixement futur: moltes empreses internacionals no s'instal·laran a València o Barcelona si els seus executius, després d'un viatge transoceànic, encara han d'agafar un avió cap aquí des de Frankfurt, Londres o Madrid.

Alex Milian